

den side og er i den forbindelse udsat for at lide et økonomisk tab. Tabet vil som regel kunne anmeldes i den oprindelige kontrahents bo, men kravet vil ofte ikke have nogen værdi.

Pengeinstitutter medregner ofte internt de nævnte afviklingsrisici, når pengeinstituttet opgør forholdet til en kunde. For disse institutter vil der derfor alene være tale om, at de i almindelighed benyttede regler tillige gøres til et lovkrav.

Til nr. 11

Bestemmelsen giver hjemmel til at implementere art. 3 i Kommissionens henstilling af 22. december 1986 om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer, idet bestemmelsen giver industriministeren hjemmel til at fastsætte bestemmelser om indberetning af et pengeinstituts engagementer. Bestemmelsen giver endvidere mulighed for en øget overvågning af et pengeinstituts engagementer med forskellige virksomheder, såfremt der mellem virksomhederne består en sådan forbindelse, at engagementerne med virksomhederne udgør en samlet risiko for pengeinstituttet. Det er fundet hensigtsmæssigt, at industriministeren fastlægger den nærmere afgrænsning af, hvilke engagementer der ønskes indberettet, og hvor tit en sådan indberetning skal afgives.

Til nr. 12

Efter den gældende lovgivning må den bogførte værdi af de aktier, andels- og garantibeviser, som et pengeinstitut har erhvervet, ikke overstiger 50 pct. af pengeinstituttets egenkapital.

I betænkning nr. 1108 om »Brancheledning i den finansielle sektor« er det foreslået at forøge muligheden for pengeinstitutternes samlede aktieportefølje.

Det foreslås derfor, at ovennævnte grænse på 50 pct. hæves til 75 pct. Denne liberalisering, der var indeholdt i L 86, skal tillige ses som led i ønsket om at kunne tilføre risikovillig kapital til erhvervsirksomheder.

Begrænsningen for den samlede aktieinvestering vedrører ifølge den gældende lovgivning såvel aktier i pengeinstitutternes datterselskaber som i koncernafhængige selskaber. Da et pengeinstitut og dets datterselskaber ifølge bank- og sparekasselovens § 48a er undergivet konsolideret tilsyn, d.v.s. at visse af bestemmelserne om egenkapitalkrav og midlernes anbringelse tillige anvendes på koncernen som enhed, foreslås det, at et pengeinstituts aktiebesiddelse i dets 100 pct. ejede datterselskaber, hvis aktiviteter er i overensstemmelse med § 1, stk. 3, ikke medregnes i den foreslåede grænse på 75 pct.

Forslaget indebærer således, at et pengeinstitut får større mulighed for at udskille en del af dets sædvanlige drift i et selvstændigt selskab.

Som følge af forslagens nr. 1, der giver pengeinstitutterne mulighed for midlertidigt at drive erhvervsvirksomhed, foreslås det, at bestemmelserne i § 24, stk. 1, 1. og 3. pkt., skal gælde for de aktiver, der i henhold til § 1, stk. 4, erhverves fra en virksomhed. Et pengeinstitut vil således ikke kunne overtage aktiver fra en enkelt virksomhed for et beløb, der overstiger 15 pct. af pengeinstituttets egenkapital, ligesom den bogførte værdi af aktiverne skal indregnes i maksimumsgrænsen for pengeinstituttets beholdning af aktier m.v.

Der vil således gælde de samme begrænsninger for pengeinstituttets erhvervelse af aktier i en erhvervsvirksomhed, som der gælder for pengeinstituttets erhvervelse af aktier i en erhvervsvirksomhed.

Til nr. 13

Bestemmelsen er identisk med nr. 9 i L 86.

Forslaget indebærer, at kravene udmåles i forhold til den risiko, som pengeinstituttet har på sine aktiedispositioner, uanset om aktierne indgår i den bogførte beholdning eller ej.

Disse regler, som fastsættes af Finanstilsynet, vil f.eks. indeholde bestemmelser om spot- og terminsforretninger, idet pengeinstituttets risiko er den samme, hvadenten en aktie findes i den bogførte beholdning eller den er købt spot eller på termin. Endvidere vil aktiekursrisikoen elimineres, hvis aktier i den bogførte beholdning modsvares af salgsspot- eller terminsforretninger.

Til nr. 14

Bestemmelsen er identisk med nr. 10 i L 86.

Bestemmelsen lovfæster pengeinstituttets pligt til udarbejdelse af halvårsregnskab. Ved halvårsregnskabs aflæggelse kræves der ikke beretning, og der er ikke hjemmel til at foretage de i § 31, stk. 4, nævnte opskrivninger af anlægsaktiver.

Til nr. 15

Bestemmelsen er identisk med nr. 11 i L 86.

Forslaget skal gøre det muligt for tilsynet og tredjemand at orientere sig i årsregnskabet om, hvilke eventuelle særlige forhold som følger af, at et pengeinstitut indgår i en finansiel koncern udover, hvad allerede følger af bank- og sparekasselovens § 48 a. Af særlig interesse vil være at få oplysning om transaktioner mellem pengeinstituttet og dets moderselskab, søsterselskab og de med disse associerede virksomheder, som har haft væsentlige konsekvenser for penge-